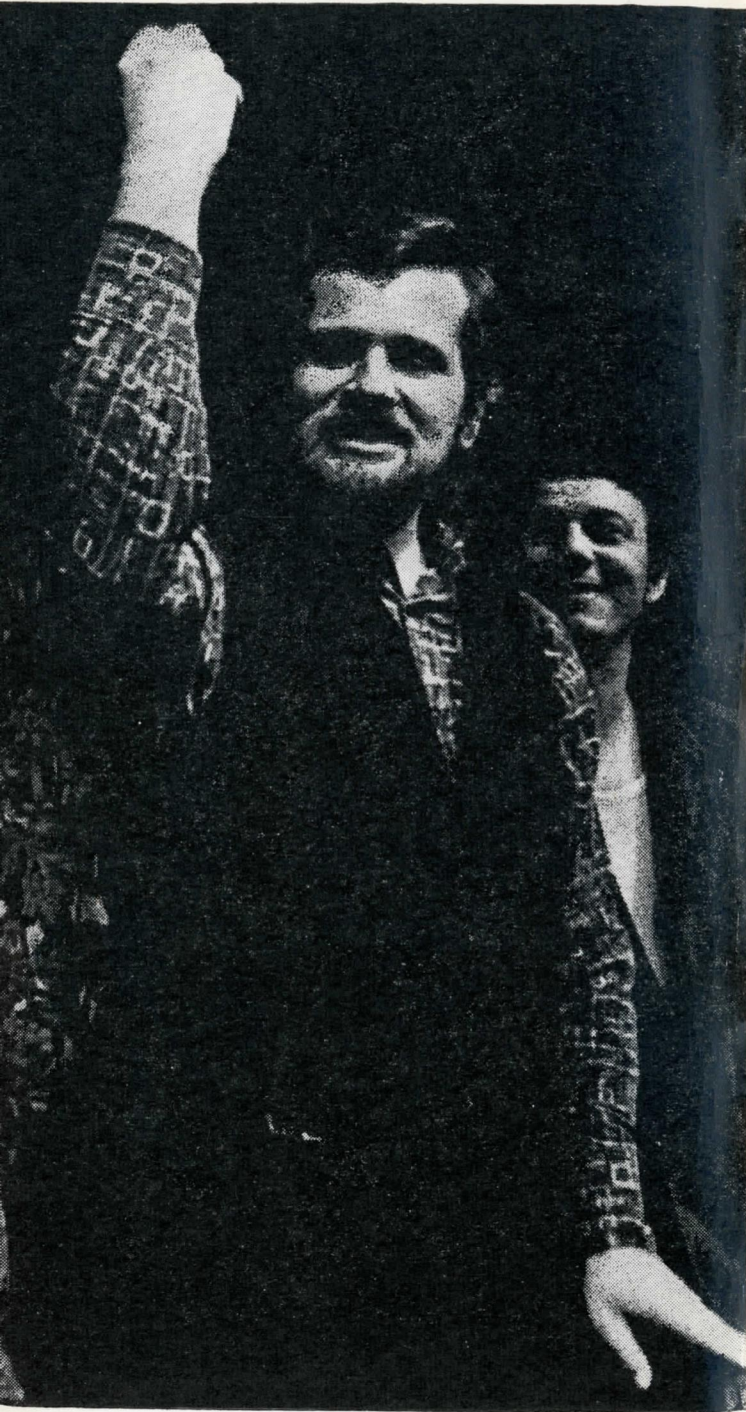

52.
JIRÁSKŮV
HRONOV

52.
JIRÁSKŮV
HRONOV

FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ
ČINNOSTI 1982
VYHLÁŠENÝ NA POČEST
65. VÝROČÍ VŘSR

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ

52.
JIRÁSKŮV
HRONOV

31. červenec - 7. srpen
1982

Program v Jiráskově divadle

PÁTEK 30. 7.

19.30 hod.
v předvečer
zahájení

Anton Kret — BITKA PRI LUČENCI

Hra na motivy rovnomenného románu
A. Jiráska.

Divadelný súbor DK ROH Handlová,
réžia - Martin Prášek.

SOBOTA 31. 7.

16.30 hod.
19.30 hod.

Patronát - vedení organizace a CV
ROH Jednota, spotřební družstvo,
Hronov.

NEDĚLE 1. 8.

10.00 hod.
13.00 hod.

Jan Schmidt — TRINÁCT VŮNÍ

Divadelní studio D3 OKS Karlovy Va-
ry, režie - Vlastimil Ondráček.

NEDĚLE 1. 8.

17.00 hod.
19.30 hod.

Jan Schmidt — TRINÁCT VŮNÍ

Studio 02, divadelní soubor JKP ROH
Česká Třebová, režie - Alexandr Gre-
gar.

Patronát - Kovopol, Police nad Metují.

PONDĚLÍ 2. 8.

16.30 hod.
19.30 hod.

Samo Tomášik —

SVATBA POD KOHÚTOM

Divadelný súbor J. Chalupku, vyzna-
menaný „Za vynikajúcu prácu“ DK
ROH k. p., Mostáreň Brezno, režia -
Roman Polák j. h.

Patronát - ZTS Stavostroj, Nové Město
nad Metují.

ÚTERÝ 3. 8.

16.30 hod.
19.30 hod.

L. N. Tolstoj - M. Rozovskij

PŘÍBĚH KONĚ

Dělnické divadlo při OKVS Brno V,
režie - Pavel Rímský, j. h.

Patronát - ČSAD Náchod.

STŘEDA 4. 8.

16.30 hod.
19.30 hod.

Guy de Maupassant — GULČKA

Z - divadlo pri DO SZM Zeleneč,
réžia - Jozef Bednárík a. h.

Patronát - Restaurace, oblastní pod-
nik, Náchod.

ČTVRTEK 5. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Valeri Petrov — MUŠKETÝŘI PO TŘICETI LETECH Supina - divadelní soubor MěstKS Vodňany, režie František Zborník. Patronát - Kovopodnik Broumov.
PÁTEK 6. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Alois Müller - L. Matějka — KAPKA ROSY Impuls - divadelní soubor DK pracu- jících Vítkovic, středisko Vítkovice, režie - Alois Müller. Patronát - Elton Nové Město n. Met.
SOBOTA 7. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Leonid Rachmanov — NEKLIDNÉ STÁŘÍ Divadelní soubor Tyl Kulturního klu- bu pracujících Čelákovice, režie - František Kadeřábek, Magdalena Šrámková, Patronát - Veba, podniková správa, Broumov.

Představení SZK ROH MAJ (Slávie)

PONĚLÍ 2. 8. 15.00 hod. 17.30 hod.	SEN KRÁLEVICE HAMLETA — W. Shakespeare v kolektivní úpravě členů souboru. Divadelní klub Jirá- sek při Klubu pracujících v České Lípě. Patronát - Tepna 07 Hronov.
ÚTERÝ 3. 8. 15.00 hod. 17.30 hod.	Ilf - Petrov - Kret — DVANÁŠT STOLIČIEK Divadelný súbor ZK ROH CHZJD Bra- tislava, nositel ceny A. Zápotockého, réžia - Dušan Kaprálik, a. h. Patronát - Agrostav Hronov.
STŘEDA 4. 8. 15.00 hod. 17.30 hod. 20.00 hod.	Bohumil Hrabal — OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY Divadelní soubor J. Honsy SKP ROH Karolinka, režie Karel Semerád, j. h. Patronát - Státní statek Teplice n. M.

Dílna amatérského divadla

31. ČERVENCE až 7. SRPNA	KLUB MLADÝCH DIVADELNÍKŮ ve Velkém Dřevíči (dle denního programu).
1.—8. SRPNA 8.30 - 9.45 h.	DISKUSNÍ KLUBY VE ČTYŘECH SKUPINÁCH v základní škole na náměstí.
1.—7. SRPNA 8.45 - 10.00 h.	ROZHOVORY ODBORNÉ KOMISE S JEDNOTLIVÝMI SOUBORY v SZK ROH MAJ (Slávie).
2. - 7. SRPNA 10.00 - 13.00 h.	SPOLEČNÝ DISKUSNÍ KLUB v SZK ROH MAJ (Slávie).

Mimodivadelní program - park A. Jiráska

PÁTEK 30. 7. 21.00 hod.	OHEŇ PŘÁTELSTVÍ a filmové představení VĚTRNÉ MOŘE
SOBOTA 31. 7. 15.00-16.00 h. 21.00 hod.	PROMENÁDNÍ KONCERT dechového orchestru SZK ROH Červený Kostelec před budovou Jiráskova divadla. Filmový večer BABIČKA .
NEDĚLE 1. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT taneční skupiny Meteor MO SSM Červený Kostelec. Filmový večer CÍSAŘŮV PEKAŘ
PONĚLÍ 2. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT taneční skupiny Vega SSM Tepna Náchod. Filmový večer ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA .
ÚTERÝ 3. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT taneční skupiny Generace ZO ČSPO Kramolna. Filmový večer ROBINSONKA
STŘEDA 4. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT dechového orchestru Borovanka OB Borová. VEČER AMATÉRSKÉHO FILMU Východočeského kraje.

ČTVRTEK 5. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT folkové skupiny Ježci SZK ROH MAJ Hronov Filmový večer HOROUČÍ SRDCE
PÁTEK 6. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT dechového orchestru SZK ROH Náchod. Filmový večer AŽ ŽIJE NEBOŽTÍK.
SOBOTA 7. 8. 16.30 hod. a 21.00 hod.	KONCERT tanečního orchestru MODEUS SZK ROH MAJ Hronov. Filmový večer ČAPAJEV

Výstava

31. ČERVENCE — 7. SRPNA 8—12 13—17	ŽIJEME V ZEMI SOVĚTŮ Výstava černigovské družební oblasti v Ukrajinské SSR v základní škole na náměstí, vchod z Čapkovy ulice.
---	---

PŘÍPRAVY KONČÍ - FESTIVAL ZAČÍNÁ

V rámci festivalu zájmové umělecké činnosti se letos uskuteční 52. Jiráskův Hronov, celostátní přehlídka amatérských divadelních souborů. Víme, že Jiráskův Hronov je nejen přehlídkou nejvýspělejších amatérských divadelních souborů, ale i školou amatérského divadla. Ideově uměleckým posláním 52. Jiráskova Hronova je v souladu s koncepcí rozvoje amatérského divadla vytvořit podmínky pro přeměnu pracovních vzdělávacích přehlídek na dílnu amatérského divadla a využít 65. výročí VRSR k obohacení dramaturgie o hru sovětského autora, která připomíná tuto nejvýznamnější událost moderních dějin. Letošní přehlídka a celková práce divadelních souborů je současně aktivní přípravou na příští rok, kdy oslavíme Rok českého divadla.

V průběhu soutěží budou prověřeny dosavadní metodické postupy jak v přípravě souborů k soutěži, tak i naplňování dalších cílů přehlídky, jako např. objasňování základních ideově uměleckých principů ochotnické práce na aktivní účasti amatérů a profesionálů. Program celostátní přehlídky je pestrý a bohatý. Od 31. 7. do 7. 8. účastníci mohou zhlédnout 25 divadelních představení, 12 amatérských divadelních souborů, společné diskusní kluby, odborné semináře, rozhovory odborné komise se soubory, mimodivadelní programy souborů ZUČ v Jiráskových sadech, filmová představení a výstavy.

Doplňkový a mimodivadelní program bude koncipován tak, aby maximálně přispěl k celkovému obsahu přehlídky, aby podpořil splnění stanovených cílů a poskytl informaci o současné tvorbě jiných druhů umění.

Stále více si uvědomujeme, že vlastní mírou společenského bohatství nejsou pro nás jen ukazatelé hmotné výroby a spotřeby, ale dosažená úroveň všestranného rozvoje socialistického člověka. Růst celkové kulturní úrovně a vzdělanosti lidu, růst společensky potřebné aktivity nejširších vrstev je náš trvalý a každodenní úkol, jehož naplňování vyžaduje politický přístup ke všemu, co děláme. Proto organizační štáb plánovitě zajišťuje veškeré úkoly a cíle s vědomím odpovědnosti, aby 52. Jiráskův Hronov splnil své poslání v rozvoji socialistické kultury.

ZDENĚK KOŠVANEK,
předseda organizačního štábu
52. Jiráskova Hronova

DIVADELNÝ SÚBOR DK ROH
HANDLOVÁ

Anton Kret
BITKA
PRI LUČENCI

*hra na motívy rovnomenného
románu A. Jiráska*

pátek 30. července
v 19.30 hodin

sobota 31. července 1982
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

Réžia: Martin Prášek
Scéna a kostýmy: Vladimír Suchánek a. h.
Hudobná spolupráca: Dr. Dušan Holý, CSc. a. h.

Osoby a obsadenie:

Rozprávačka — Ružena Prášková
Janko Kozic - Vlk — Miroslav Silný
Odrejkó — Ľuboš Vozárik
Juro Matuka — Július Dulaj
Blažej Dym — Ján Lenč
Frnčala Kozic (otec) — Jozef Prokein
Stefan — Jozef Kramoliš
Zuzka — Jarmila Žišková
Eva — Ružena Kováčová
Ján Jiskra z Brandýsa — Anton Vozár
Huňady Jánoš — Ján Gecler
Starý Dobák — Jozef Prokein
Matúš, jeho syn — Ján Pittner
Prvý kupec — Jozef Lenč
Druhý kupec — Vojtech Hegli
Tretí kupec — Miroslav Uhrín
Prvá žena — Valika Bodžárová
Druhá žena — Sidónia Hehejková
Tretia žena — Helena Horváthová

Svetlá: Štefan Dolnický

Zvuk: Ján Pittner

Stavba a vyhotovenie scény: Ľuboš Vozárik, Ján Pittner, Vojtech Hegli

Garderóba: Irena Fusatá

Text sleduje: Helena Horváthová

SLOVO O HŔE

Keď sa mi (asi tri roky pred premiérou) dostala do rúk Kretova kompozícia na motívy románu A. Jiráska Bitka pri Lučenci, javila sa mi nehrateľná, ale zaujala ma myšlienkovou podstatou, ktorá je v tom, že prostí ľudia boli a sú proti vojne a jednako do nej idú; niekedy musia, niekedy chcú, hoci ošoh majú vždy len tí, ktorí sa jej priamo nezúčastňujú. Táto myšlienková podstata nie je v románe, ale dominuje v Kretovej kompozícii.

Definitívne sa mi počas štúdia sprotivil stredovek. V mojich predstavách je nezmyselne krutý. V záujme čohosi, kohosi stále ktosi bojoval, zabíjal, mučil, jedna vojna bola zárodkom druhej a v expanzii sa nakoniec stratila každá dobrá myšlienka.

Osobitne ma zaujímajú osudy našich národov po rozbití Veľkomoravskej ríše. Evidentných kontaktov až po

dobu národného obrodzenia nájdeme v literatúre len málo a pokladám za pozoruhodné ich zmapovanie v husitskej a pohusitskej dobe. Nazdávam sa, že i dnes je potrebné hľadať princípy spolupatričnosti, objavovať a vážiť si ich.

Čosi čierne a temné vždy bije na vojnové bubny, zneužije pre vojnové ciele dobré myšlienky, dobré vynálezy od kola až po atóm. Neskrývam, že tých, čo bijú na vojnové bubny nenávidím. L. I. Brežnev povedal: Niet alternatívy medzi vojnou a mierom, jediná alternatíva je mier. To je súčasnou terminológiou povedané to, čo ľud dal do svojich piesní; niektoré sú použité i v inscenácii, ako ich Dušan Holý vybral a naspieval.

A že bola bitka pri Lučenci? Bola? Prečo? Načo? Kto vyhral? Vyhral vôbec niekto?

Martin Prášek

SLOVO O SÚBORU

Od nástupu „nového“ riaditeľa DK ROH v Handlovej 1. 4. 1965, získava Divadelný súbor DK ROH súčasne aj nového režiséra v jednej osobe. A tu sa začína nová etapa vo vývoji celkového umeleckého rastu súboru, nielen divadelného, ale i súboru MUF, prednesu umeleckého slova. Menia sa dramaturgické plány, začína tvrdá mravenčia práca. Pomaly sa prechádza z ľahkých revuálnych programov k náročnejším. V programoch MUF dostávajú príležitosť v tom čase mladí herci, ktorí se postupne učia „hrať“ divadlo na scénkach, monológoch, v ucelených scénických pásmach a postupom rokov pribúdajú skúsenosti, rozširujú sa vedomosti. Herci, členovia divadelného súboru v priebehu rokov prechádzali postupne cyklickými školeniami, zoznamovali sa s divadelnou terminológiou s technikou javiskovej reči, pohybu a postupne se zasnáročovali do tajov práce hereckej tvorby na postave a práce s dramatickou predlohou. Ze nestačí sa naučiť otázky a odpovede, skrátka text, ale herec toho musí vedieť a poznať ďaleko viac.

História ochotníckeho divadla v Handlovej je bohatá, ale najvýraznejšie úspechy začal súbor dosahovať od roku 1974, kedy súbor hosťoval s inscenáciou divadelnej hry Jána Kákoša „Dom pre najmladšieho syna“ na Československej prehliadke súborov kategórie A v Spišskej Novej Vsi. Za vynikajúcu režijnú i hereckú prácu bol súbor preradený do najvyššej kategórie ochotníckych súborov. Prebojoval sa tam kolektív ochotníkov, ktorí divadlu venoval veľa rokov svedomitej a poctivej práce,

DIVADELNÍ STUDIO D3 OKS
KARLOVY VARY

Jan Schmid
TŘINÁCT VŮNÍ

neděle 1. srpna
v 10.00 a ve 13.00 hodin

Jiráskovo divadlo

Režie: Vlastimil Ondráček
Výprava: Jiří Hnilička
Dramaturgie: Anna Franková
Hudební režie: Petr Richter

OSOBY A OBSAZENÍ:

Otec — Václav Stix
Matka — Helena Ondráčková
Maruška — Hana Franková
Ciga — Miroslav Schimmer
Sláveček — Jiří Hnilička
Julie — Marcela Hlávková
Dědeček — Ladislav Fíman
Domovnice — Jiřina Postlová
Listonoš — Jiří Hlávka
Strýček Albert — Petr Richter
Kluk pitomá — Radomír Němec
Ještě někdo — Zdeněk Fučík

Technická spolupráce:

Světla — Bohumil Gargulák
Zvuky — Zdeněk Fučík, Petr Netík
Text sleduje — Anna Hyžíková
Rekvizity — Marie Hniličková, Alena Haladiová
Jevištní technika — Ladislav Frank

SLOVO O HŘE

Slovo autora:

Naše známé české přísloví praví:

„Moudřejší ustoupí“.

Ve hře se na to říká: „Proč by se moudřejší neměl taky jednou naštvát, když je toho zapotřebí?“.

Tolik motto.

Jedním z mých témat je až národopisný zájem o mentalitu českého myšlení a o českou povahu. Hra byla příležitostí k rozboru a živočišchopisu měšťáka jako

brzdy vývoje, stojaté vody jeho lhostejnosti nebo vyčkávání, jeho specifických, alibistických, jindy konformistických aspektů. Jeho nenápadná úniková salta před nejdůležitějšími společenskými problémy. Konečně, to jsou aktuální otázky i dneška. Dnešní měšťák je stejný jako ten minulý. Má snad jen trochu jiný slovník a rekvizity.

Slovo souboru:

Hra je obrazem české maloměšťácké rodiny v době okupace, obrazem viděným očima dospívajícího děvčete. Byla napsána k 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a odměněna cenou Svazu českých dramatických umělců. Svými palčivými etickými otázkami je velice blízká dnešku, pro ně se stala blízká i nám.

SOUBOR O SOBĚ

Jsem dvacetiletý mladík, na podzim loňského roku jsem oslavil svých dvacet let. Na svém kontě mám 45 premiér a na 400 představení v 70 místech ČSR a SSR. Na jevišti Jiráskova divadla nejsem poprvé. Účastníci 43. Jiráskova Hronova zhlédli moji inscenaci „Loď jménem Naděje“ holandského autora Hermana Heyermanse. Cenu mladého hereckého talentu tehdy obdržel Ondřej Pavelka. Od té doby uplynula hezká řádka let a leďacos se ve mně změnilo. Jen to divadelní nadšení zůstalo stejné či spíše vzrostlo. Vytvořil jsem svoje vlastní „Malé studio“, které prokázalo své kvality na XXIV. Wolkerově Prostějově v roce 1981. Moje účast na 6. národní divadelní přehlídce souborů hrajících pro děti v Ostravě-Porubě v únoru 1981 prokázala skutečnost, že si malého diváka vážím a snažím se pro něho odvádět kvalitní inscenace. Snad mohu připomenout i moji účast na mezikrajských přehlídkách v Krnově (1987), Jablonci nad Nisou (1974), Táboře (1980) na národní přehlídce v Prachaticích (1982), na Bratislavském kulturním létě (1981) a dalších přehlídkách jako jsou Sládkův Zbiroh (8 krát), Radnická divadelní přehlídka (6 krát), Klicperův Chlumec atd.

A tak ti, milý diváku, prostřednictvím „Třinácti vůní“ přináším své srdce na dlaně, jako důkaz své veliké lásky k divadlu.

STUDIO 02, DIVADELNÍ SOUBOR
JKP ROH ČESKÁ TŘEBOVÁ

Jan Schmid
TŘINÁCT VŮNÍ

neděle 1. srpna
v 17.00 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

OSOBY A OBSAZENÍ:

Otec — Vladimír Vondra
Matka — Jana Křížová
Maruška — Zuzana Langová
Giga — Miloš Beran
Sláveček — Jan Řehák
Julie — Lenka Paulíková
Dědeček — František Čech
Domovnice — Jan Kráčmer
a ještě Někdo — Alexandr Gregar
Listonoš
Strýček Albert — Miroslav Daniel
Kluk pitomá — Petr Gregar

Hudba k písni — F. K. Zedínek
Zvuk — Josef Vaňous
Světla — Radka Řeháková
Text sleduje — Jindra Plířová
Kostýmy — Iva Kráčmerová
Inspice — Hana Krásová

Scéna — Petr Stolín
Režie — Alexandr Gregar

SLOVO O HŘE

Třináct vůní je jednou z českých novinek sedmdesátých let. A jednou z nejlepších. Pochází z dílny Studia Ypsilon a její autor, Jan Schmid, ji napsal jako „fiktivní deník“ kdysi třináctileté dívky, která si dobu, události a postoje lidí ke skutečnosti vybavuje prostřednictvím vůní, které „nevyblednou tak jako vzpomínky.“

Kritický pohled na lidskou malost, lhostejnost, neangažovanost, na maloměstáctví různých forem a kalibrů, je sice zaostřen do konkrétního historického období

(1938—1945), ale s jistotou míří a provokuje k aktivizaci lidského a občanského postoje i dnes. Autor obnažuje intimní zákoutí našeho „národního charakteru“ a nešetří při tom humorem, leckdy trochu černým.

Schmidova hra již obešla řadu českých jevišť a vydala se po nich zcela samostatně, bez respektu k legendě jedinečného „ypsilonského provedení“. Také Studio 02 se v Třinácti vůních muselo vydat svou cestou, navazující jednak na své předchozí inscenace, jednak na vědomí vlastních sil a možností, ale především se zaměřením na ta témata, která Schmidovu „panoptikální grotesku“ činí současným dramatem.

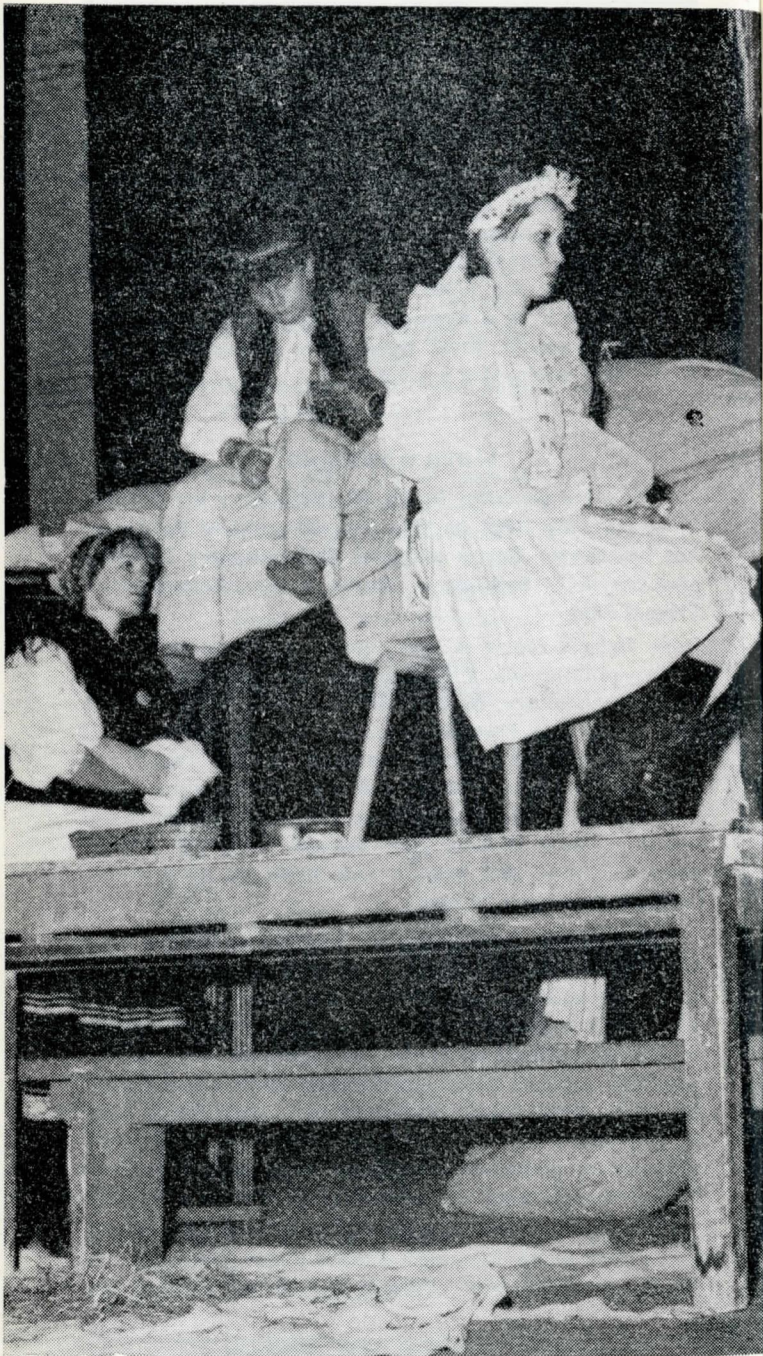
—gs—

SLOVO O SOUBORU

Od první premiéry Studia 02 (Calábkovy hry o Faustovi) uplynuly letos na jaře dva roky. Od té doby soubor nastudoval vlastní adaptaci Shakespearovy Komédie plné omylů — Šejkspír ve Studiu, a letos Schmidových Třináct vůní.

Na čtyřicet repríz se hrálo často i mimo domácí jeviště, na přehlídkách v Pardubicích, Poděbradech, na 50. Jiráskově Hronovu, na letošním Šrámkově Písku. Třináct vůní získalo na Festivalu současné angažované divadelní tvorby v Úpici cenu za inscenaci nejlépe vyjadřující myšlenku festivalu. Dvě krajské ceny, postup z kategorie začínajících až do východočeských „áček“. A letos podruhé Jiráskův Hronov (pro některé členy již potřetí, protože v roce 1978 řada z nich hrála na hronovském jevišti v Dulcinei z Tobosy).

Toto uvádíme jako fakta, za kterými se skrývá více než třileté hledání podoby amatérského divadla, které si dovede získávat mladé herce i diváky, které se pokouší volit zajímavé podněty k tomu, aby tvořivá práce členů souboru byla přitažlivá pro ně samé i pro publikum. Za těch pár let prošlo Studiemi víc než třicet mladých lidí. Někteří jen nahlédli, řada z nich zůstala, aby dnes a znovu nalézala společný smysl amatérského divadla, který provokuje k tvořivosti, k aktivitě, k pozitivnímu chápání světa a k vyslovení se o sobě i o něm. A tento cíl, či úkol se členům Studia prolнул i do vztahu k mladému divákovi, k jeho získávání pro divadlo, k tomu, aby je chápal jako nezbytný článek naší současnosti.

DIVADELNÝ SÚBOR J. CHALUPKU,
vyznamenaný „Za vynikajúcu prácu“,
DK ROH k. p., MOSTÁREŇ BREZNO

Samo Tomášik
SVADBA
POD KOHÚTOM

pondělí 2. srpna
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

OSOBY A OBSADENIE:

Otrubovič, bohatý mlynár — Miroslav Buvala
Barbora, jeho žena — Alžbeta Vagadayová
Durík, ich syn — Erik Obernauer

Zemoryj, bohatý sedliak — Ladislav Vagaday

Rebeka, jeho žena — Ľubica Klajbanová

Zofia, ich dcéra — Anna Švantnerová

Janík, jeho syn — Ondrej Podhradský

Anča, jeho dcéra — Mária Hlinková

Eliáš, bývalý rektor — Jozef Kováčik

Mendík, jeho žiak — Stanislav Feješ

Mucha, krajčír — Ján Vengrin

Srvátka, bratanec Zemoryja — Ján Jasenský

Smola, gajdoš — Rudolf Švikruha

Držbeta, klebetnica — Klára Roštárová

Tlčhuba, klebetnica — Margita Kubínyová

Bubeník — Jozef Poprôči

Vojak — Aldo Daxner

Predstavenie vedie: Mária Divoková

Texty sleduje: Mária Halašiová

Svetlo: Miroslav a Vladimír Ditttrich

Rekvizity: Ines Daxnerová st.

Zvuky: ing. Juraj Šárnik a Ján Lehotský

Premiéra 13. marca 1982

SLOVO O HRE

Hry Jána Chalupku sú známe, považuje sa za zakladateľa slovenskej veselohry, ale o Samuelovi Tomášikovi sa vedelo iba toľko, že napísal veselohru *Svadba pod Kohútom* alebo *Len* aby to bolo s menšími trovami. Nikto však hru nepoznal a nečítal, niet správ, žeby ju niekde hrali. Rukopis hry ktorú napísal Tomášik pravdepodobne v druhej polovici 30. rokov, sa stratil.

Tomášik poslal veselohru na vydanie Gašparovi Fejérpatakymu-Belopotockému, ktorý úspešne vydával i Chalúpkove hry. Lenže Belopotocký s vydáním otaľal, až sa Tomášikova hra uňho v revolučných rokoch strátila. Roku 1842 však cestoval po Slovensku profesor charkovskej univerzity Izmail Ivanovič Sreznevskij. Študoval folklór slovanských národov a zastavil sa aj u Tomášika v Chyžnom, ktorý sa už vtedy preslávil hymnicou piesňou *Hej, Slované!* Ruský bádateľ si od Tomášika odniesol odpis jeho veselohry. Literárny vedec Rudolf Brtáň zistil, že rukopis je uložený v Sreznevského po-

zostalosti a ďalší tomášikovský šikovný bádateľ Bedřich Hekel objavil, že rukopis je v moskovskom archíve. Po staral sa o to, aby jeho fotokópiu poslali do Štátneho ústredného archívu v Bratislave. Tak sa v roku 1978 stratená veselohra Sama Tomášika vrátila opäť na Slovensko.

V mnohom je teda osud Tomášikovej hry dramatickejší ako hra sama. Ale napriek všakovaným nedostatkom si zaslúži, aby sa dostala na javisko. Nielen preto, že je taká stará, stratená a opäť nájdená, ale najmä pre výrazné kresby jedinečných typov našich sedliakov, sedličkov a remeselníkov. Oneskorená premiéra tejto hry bude v blízkosti autorovho rodného kraja.

Vďaka spolupráci slovanských bádateľov a archívov môžeme v duchu nášho básnika zvolať: Hej, Slované, Tomášikova veselohra žije!

Dr. LADISLAV ČAVOJSKÝ

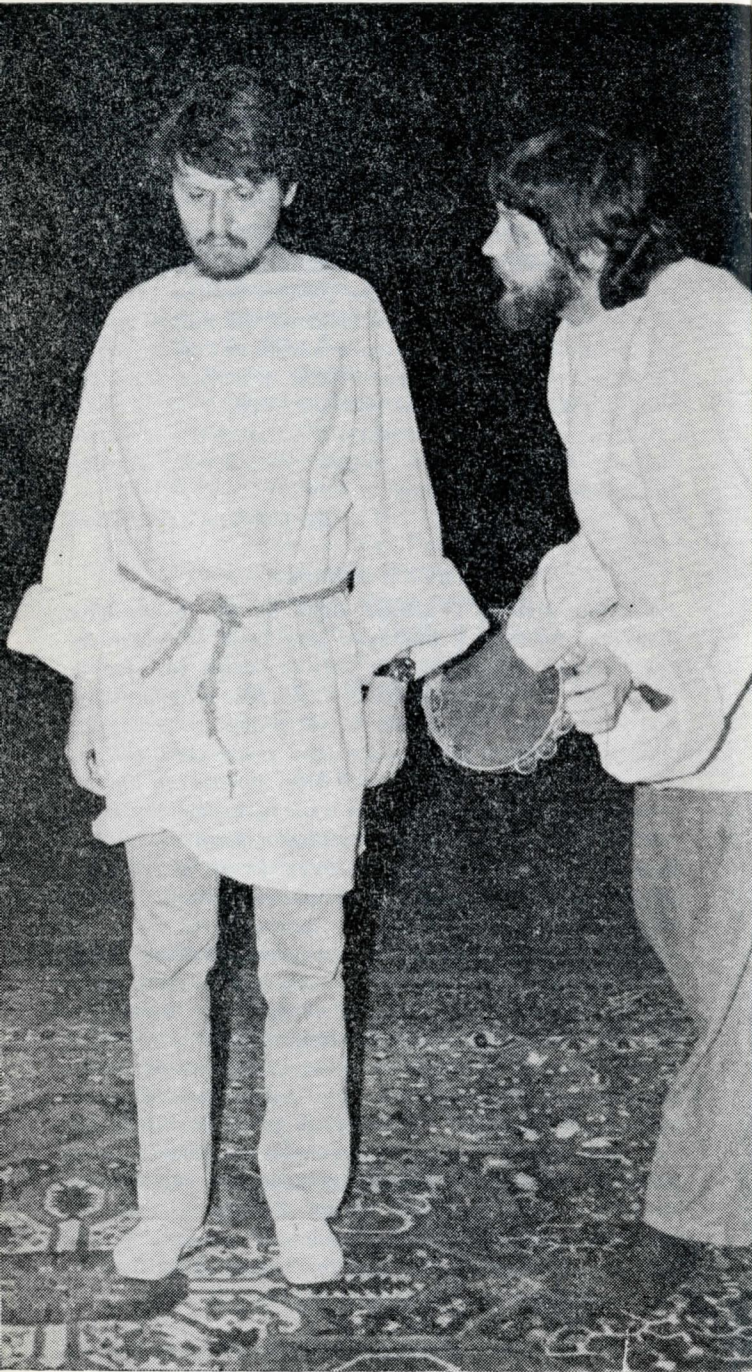
SLOVO O SOUBORU

História divadla v Brezne siaha až do 16. storočia. Divadelný kolektív J. Chalupku píše svoje novodobé dejiny od roku 1923. Teda rok 1983 je rokom 60. výročia.

Kolektív sa svojou systematickou prácou vypracoval medzi popredné súbory vo svojej kategórii. Pri práci tohto kolektívu je sympatické jeho inscenačné hľadanie v objavovaní a uvádzaní hier slovenskej klasiky netradičným spôsobom. Prejavila sa tu i stále prejavuje veľmi dobrá spolupráca s profesionálnymi umelcami (Igor Ciel, zasl. um. Ivan Petrovický, Peter Scherhauser, Jozef Ciller a ďalší), ktorí formovali i formujú dnešnú tvár tohoto súboru.

Veľmi teší celý kolektív, že máme opäť možnosť hosťovať na tak významnom fóre ako je Celoštátna prehliadka vyspelých divadelných súborov v Jiráskovom Hronove (rok 1974 - Jonáš Záborský Najdúch, réžia Peter Scherhauser a. h.). Je to veľké vyznamenanie, ktoré nás zaväzuje. Pevne veríme, že našim predstavením nadviažeme na dobré ohlasy, ktoré po zhliadnutí boli.

Za roky svojej práce súbor obdržal množstvo vyznamenaní a ocenení. To najvýznamnejšie „Za vynikajúcu prácu“ v roku 1978 pri 55. výročí. Zúčastnili sme sa niekoľkých medzinárodných festivalov a zahraničných zájazdov (MLR, Poľsko, Belgicko, Taliansko-Sicília, Juhoafrická republika, atď.).

DIVADELNÍ KLUB JIRÁSEK
PŘI KLUBU PRACUJÍCÍCH ČESKÁ LÍPA

SEN KRÁLEVICE HAMLETA

*W. Shakespeare v kolektivní
úpravě členů souboru*

pondělí 2. srpna
v 15.00 a v 17.30 hodin

Slavie

Hrají:

Miroslav Kučaba
Václav Klapka
Jana Vožanová
Jitka Pořízková
Vlastimil Vik
Zdeněk Svoboda
Karel Bělohubý

Konzultant: Josef Vinař

SLOVO O HŘE

„...i uslyšte o smilstvech, vraždách, hnusných zvrácenostech, o úkladech, jež se smekly zpět na hlavy svých strůjců...“ — sice v netradiční, experimentální interpretaci mladších členů souboru, kteří touto inscenací bez režiséra zúročují své zkušenosti po absolvování dvouleté lidové akademie herectví, vedené pedagogy DAMU.

Shakespearův text posloužil hercům k inscenování Hamletova snu, ve kterém hrdina prožívá základní situace a vztahy k ostatním aktérům tragédie a zároveň boj svého poslání (pomstít vraždu svého otce a být tak aktivním obhájcem humanity) s vlastní slabostí, váhavostí. Koncepte snu ruší chronologii příběhu, Shakespearovy repliky jsou z původního textu vytrženy a dány do nových souvislostí, kde je jejich smysl obnaženější, přebíráním replik jinými postavami dochází k vytváření nových významů.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní klub Jirásek vznikl v roce 1926. Název souboru schválil sám Jirásek svým dopisem.

První premiérou byla Jiráskova Lucerna. Po odmlce v poválečném období byla činnost souboru obnovena v roce 1968 — a opět Jiráskovým dílem — Filozofskou historií.

Dnes má soubor asi 40 členů, kteří připravují vedle pohádek (Popelka, Čertimlín, Pasáček vepřů, Kouzelný svět pohádek, Veronika...) především představení pro dospělé. S těmito inscenacemi se soubor pravidelně účastní krajských (někdy i mezikrajsových) přehlídek. Z posledního desetiletí lze jmenovat: Klicpera - Ženský boj, Arbuzov - Náš milý starý dům, Jirásek - Lucerna, Čapkové - Ze života hmyzu, Inčlan - Romeo a Julie dnes nehrají, Ibsen - Strašidla, Klicpera - Hadrián z Římsů, Kaloč - Mejdan na písku, Nestroy - Společníci rádí, Čechov - Medvěd a Námluvy.

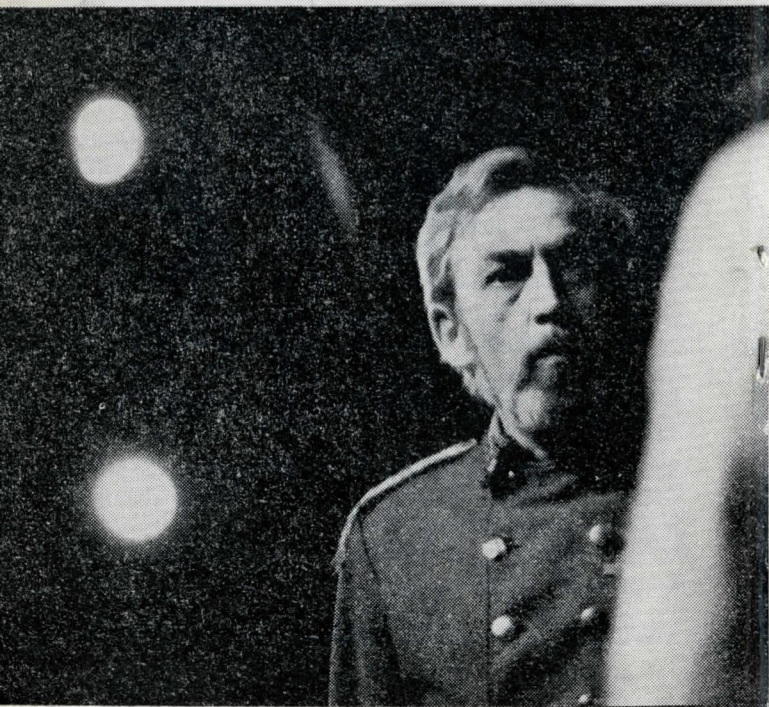
DJK též každoročně soutěží na svém Českolipském divadelním podzimu. Na tuto přehlídku s mottem „Klasika dnešku“ jsou zvány soubory z celé republiky. Pro letošní — již sedmý — ročník soubor připravuje Götzovy Soupeře.

DJK pěstuje i malé formy — výsledkem je trojí účast na Srámkově Písku (Balada o poručíkovi a Marjutce — podle Lavrenčovy povídky Jedenačtyřicátý, Thébané — úprava Sofoklovy Antigony, Sen královce Hamleta — podle Shakespeara).

Členové souboru se věnují i uměleckému přednesu — u příležitosti významných výročí, někteří i soutěží. Česká Lípa je také pravidelně dějištěm krajského kola soutěže monologů a dialogů „O pohárek SČDO“. Tato soutěž přinesla souboru pět čestných uznání na národních kolech v Hlinsku.

Divadelní klub Jirásek má pod patronací studentský soubor při SEŠ v České Lípě, takže příliv mladé krve je do budoucna zajištěn.

Na Jiráskově Hronově vystupuje soubor poprvé.

**DĚLINCKÉ DIVADLO
PŘI OKVS BRNO V**

L. N. Tolstoj - M. Rozovskij

PŘÍBĚH KONĚ

úterý 3. srpna

v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

Verše — Jurij Rjaščencev
Preklad — Jiří Matějček
Texty písní — Jaroslav Someš
Hudba — Petr Mandel
Režie — Pavel Rímský j. h.
Choreografie — Světlana Těšitelová j. h.
Asistenti režie — František Klačka, Josef Veselý
Scéna — Petr Hlaváč

Hudební nastudování a korepetice:

prof. Helena Halířová j. h.

prof. Anna Jedličková j. h.

Světla — Luboš Macků

Zvuky — Jan Vykypěl

Insipicent — Otakar Mouka

Text sleduje — Helena Weinsteinová

OSOBY A OBSAZENÍ:

Cholstoměr — Jiří Postránecký

Kníže Serpuchovskij — Eduard Kolář

Vjazopuricha — Karla Studničková

Mathié — Dana Veselá

Mary — Miroslava Mouková

Mílek, rovněž

Důstojník, rovněž — Jiří Machálek

Bobronskij

Feofan, rovněž Fritz — Pavel Bednár

Generál — František Klačka

Podkoní rovněž

Hlasatel na dostizích — Miroslav Kučera

Vaska, kočí, rovněž

Cíšník na dostizích — Josef Veselý

Stádo — Milena Bláhová, Julie Blažková, Alena Jurníčková, Miroslava Mouková, Marcela Oulehlová,

Anna Potěšilová, Karla Studničková, Dana Veselá,

Miroslav Hlavnička, Jiří Machálek, Miloš Mauer,

Jindřich Nekuda

Chór — všichni

SLOVO O SOUBORU

Vývoj Dělnického divadla od jeho založení v r. 1906 je pevně spjat s historií brněnského předměstí Králova Pole a jeho vznik a existence podmíněna vztahy, které se vytvořily mezi publikem a „jeho“ herci. Bez těchto vztahů a podpory by Dělnické divadlo nedokázalo přežít a překonat potíže z období první republiky, dvou světových válek a následujících let.

Nebyla to jen činnost divadelní, ale i přednášková, výchovná a v neposlední řadě i politicko-sociální, neboť z vítězků představení byly často dotovány fondy pro dělnické kandidáty a také dělnický podpůrný volební fond. Část zisku byla odváděna na stavbu Dělnického domu, dnešního Semilassa.

Vývoj se nezastavil, a tak Dělnické divadlo se v roce 1951 stává součástí ZK Královopolské strojírny, závodu K. Gottwalda, aby z rozhodnutí městských orgánů bylo Semilasso a s ním i soubor Dělnického divadla přičleněn s platností od 1. dubna 1974 k Obvodnímu a vzdělávacímu středisku Brno V, kde pracuje s úspěchem do posud.

Úspěšná spolupráce souboru se odráží nejen v dobrých výsledcích na jevišti, ale také v ocenění divadelních a politicko-výchovných prací: zahraničními zájezdy (1956 Vídeň, 1981 Bulharsko), účasti na Jiráskově Hronově v letech 1951, 1954, 1956, 1976, 1979 a 1980, „Cestným uznáním ministra kultury ČSR ke 30. výročí osvobození Československa“ za dlouholetou a záslužnou činnost atd.

SLOVO O HŘE

Pro Čechova v Temnotě nebo pro Jesenina v Písní o psu jsou kůň a pes vlastně jedinými „lidmi“, schopnými vnímat cizí utrpení nebo sami úplně po lidsku trpět, na rozdíl od „zvířat, kterým říkáme lidé“. Kůň se nám projevuje dokonce jako alter ego člověka, když sdílí lidský osud.

U Tolstého Cholstoměra (Příběh koně) se rovněž ukazuje, že člověk může být nelidský jako zvíře. Zvíře může být kruté jako člověk. Ale na oné vysoké úrovni, kde jde o vlastnosti dané člověku od přírody — o dobrotu, pozornost k druhým, věrnost a lásku — stává se samotná existence těchto vlastností přímo měřítkem lidskosti.

Proto, v krátkosti řečeno, je toto staré Tolstého dílo schopné mluvit naléhavě a aktuálně i předpotřebně k dnešku. Dílo překypuje vzácným emocionálním nábojem a vzrušeným dějem. Cholstoměrovy city jsou opravdu nezištné a tím mimořádně hodnotné. Celým dílem o tomto koni proniká vášnivá myšlenka o spásanosné síle dobra a lásky ke všemu živoucímu, o zhoubné špatnosti vlastnických zákonů, které nevymizely ani v nové společnosti.

DIVADELNÝ SŮBOR ZK ROH CHZJD
BRATISLAVA,
nositeľ ceny A. Zápotockého

Ilf - Petrov - Kret

DVANASŤ STOLIČIEK

úterý 3. srpna
v 15.00 a v 17.30 hodin

Slavie

OSOBY A OBSAZENIE:

Bender — Vladimír Rozboril, Miroslav Lupták
Vorobianinov — Anton Ondruš
Otec Fiodor — Jaroslav Štefek, Aurel Janda
Bezenčuk — Miroslav Lupták
Básnik — Vladimír Rozboril
Domovník
Prozaik — Miroslav Turčáni
Domovník, prozaik, čašník — Miloslav Turčáni
Kisliarskij, správca, milicionár — Jozef Vlkovič
Polesov, Iznurenkov, strážnik, turista — Vladimír Ševčech
Ščukin, Čaručnikov, skladateľ — Alexander Marčan
Gricacujevová, Jeločka, starena — Jana Eidlpesová
Jelena Stanislavovna, Testina, starena — Dana Hrdova
Líza, starena, Margot — Zuzana Barbuščíková
Básnik — Marián Schmidt
Milicionár — Alexander Kliča
Stareny — Helena Čurhová, Jana Porubská

Réžia: Dušan Kaprálik a. h.

Scéna a kostýmy: Milan Ferenčík a. h.

Predstavenie vedie a text sleduje: Viera Hlásna

Technické vedenie: Karol Rebro

Svetlá: Peter Munk

Zvuk: Vladimír Nasály

Vedúci súboru: Anton Ondruš

„Veľký kombinátor“ Ostap Bender je typický literárny výplod satirickej literatúry obdobia nepu (tzv. novej ekonomickej politiky) z dvadsiatich rokov v Sovietskom Rusku, keď štát síce povolil v obmedzenej miere súkromé podnikanie, ale udržal si v rukách všetky kľúčové zdroje priemyslu, hospodárstva, obchodu a peňažníctva. Spisovateľská dvojica Ilf a Petrov si vo svojom románe Dvanásť stoličiek a neskôr v jeho pokračovaní — v Zlatom ťelati vzali na mušku nešváry takéhoto drobného podnikania, najmä však drobných podnikateľov, podnikajúcich legálne i nelegálne a obchodujúcich s tovarom fyzického i duchovného charakteru.

Dramatizácia, ktorú uvádzame, sa nepokúša zachytiť príbeh Ostapa Bendera a jeho spoločníka Vorobianinova v celej epickej šírke aj keď sa nevzdáva rozprávačského princípu úplno: ponecháva hľadanie orobianinovského pokladu, ale skúma predovšetkým komické charaktery, komickosť ľudských pováh v istých kritických, groteskných aj tragifraškových situáciách. Bender a Vorobianinov — „kombinátori“ odlišných kvalít a toho istého cieľa, stoja na počiatku galérie postáv, ktorými sa romány dvojice Ilf a Petrov priam hmýria.

Hra vznikla pre potreby súboru, ktorý už v predchádzajúcich rokoch získal istú skúsenosť s divadlom štylizovaného a syntetického typu a našiel si celkom slušný arzenál vyjadrovacích prostriedkov.

SLOVO O SOUBORU

Cinnosť Divadelného súboru ZK ROH CHZJD, nositeľa ceny A. Zápotockého a Zaslúžilého kolektíva ZUČ — Bratislava vstúpil do 34. sezóny.

Za toto obdobie súbor našťudoval 58 titulov od rôznych autorov rôznych žánrov, ktoré súbor uvádzal na rôznych scénach, SSR, ČSSR. Od roku 1976 sa súbor zaradil medzi stálych účastníkov celoslovenskej prehliadky v Spišskej Novej Vsi.

V ostatnej dobe spolupracuje súbor s režisérom Dušanom Kaprálikom, členom Poetickej scény v Bratislave a scenografom Milanom Ferenčíkom, členom divadla A. Bagara v Nitre. Ukázalo sa, že táto dvojica vtlača súboru novú tvár v snahe o nové progresívne divadlo, v ktorom sa v súbore začína udomáčňovať.

Dôkazom toho je zvýšený záujem o naše predstavenia, ako aj počet prestavení v Bratislave, i v širokom okolí. V súčasnosti má súbor vo svojom repertoári dve hry „Jánošík podľa Vivaldiho“ od L. Feldeka, „Dvanásť stoličiek“ od Ilf - Petrov - Kret. Súbor sa zúčastnil 3 krát Jiráskovho Hronova v roku 1972 s hrou „Dvaja“ od autora Barč - Ivana. V roku 1974 „Červená a hnedá“ od autora Radoeva Ivana a v roku 1980 „Jánošík podľa Vivaldiho“ od L. Feldeka.

S hrou Dvanásť stoličiek sa súbor 11. 6. 1982 zúčastnil festivalu usporiadaného v rámci 60. výr. založenia ÚSDO v Martine, (Ústredie slovenských ochotníckych divadiel), čo pokladá súbor medzi svoje veľké úspechy.

Anton Ondruš

„Z,, DIVADLO PRI DO SZM ZELENEČ

Guy de Maupassant
GUÎÔČKA

středa 4. srpna
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

Réžia úprava, výprava — Jozef Bednárík
Choreografia — Eva Matejková

OSOBY A OBSAZENÍ:

Gulôčka — Štefánia Slobodová

Loiseau — Ján Lukačovič

Amália, jeho žena — Marta Rímešová, Jana Dubovská

Gróf — František Tibenský

Dafné, jeho žena — Agnesa Hinčeková
Anna Mrvečková

Follová — Eva Hulíková

Cornudet — Miroslav Procházka

Pohonič + Nemec — Vít Bednárík

Svetlá — Marián Hornáček

Zvuk — Metod Orešanský

Technika — Tibenský Miloš, Tomovič Vlastimil,
Rímeš Robert

Predstaveni vedie — Viera Lukačovičová

Kostýmy vyhotovili — Anna Mrvečková
Júlia Lukačovičová

SLOVO O SOUBORU

Životopis „Z“ divadla pri DO SZM ZELENĚČ

Poznávacie znamenia:

Sú skryté v názve súboru, pretože „Z“ to znamená — zelenáči, zväzáci, Zeleneč.

Narodenie:

„Z“ divadlo sa narodilo pred deviatimi rokmi v dedine Zeleneč pri Trnave. Jeho rodičmi boli chuť a čas. Chuť robí čosi pre seba, susedov, kamarátov — a čas, nájdený v šedivosti dedinských televíznych večerov a stereotype diskotekových nedieľ. Súbor — ako dobré dedinské dieťa mal aj krstnú matku — tou bola ctižiadnosť a mal aj krstného otca — pomerne jasne a skoro vyhranený názor na to, aké divadlo sa nám páči, aké vieme a chceme hrať.

A aby sme bylo úplní. pri kolíske stála ešte jedna dobrá víla a — tá sa volala disciplína. Držala ho za ruku pri prvých neistých krokoch, detských chorobách a krízach a pod jej krídlami sa učilo múdrieť, spoznávať svet, ľudí i samých seba, učilo sa vyhrávať i prehrávať, bojovať, cestovať, radovať sa i smútiť — skrátka, učilo sa hrať a žiť tú najkrajšiu vec na svete - divadlo.

Vzdelanie:

V rokoch 1973-75 dva ročníky základnej kategórie divadelných ochotníckych súborov. Základné skúšky na témy:

Zelenka: **Košielka**

Moliere: **Oklamaný manžel.**

V rokoch 1976-77 vyštudovalo pokročilú kategóriu divadelných ochotníckych súborov a zložilo skúšky z týchto predmetov:

Plautus: **Chvastúňa**

Čapkovi: **Zo života hmyzu**

Od roku 1978 navštevuje vyspelú kategóriu divadelných ochotníckych súborov, kde má doteraz takéto zápis:

Shakespeare: **Koniec všetko napravi**

Gogol: **Mr'tve duše**

Molina: **Don Juan**

Maupassant: **Gulôčka.**

Životné radosti:

- trojnásobná účasť na celoštátnej prehliadke čs. amatérskeho divadla v Jiráskove Hronove,
- štvornásobné víťazstvo na vrcholnej súťaži slov. amatérskych súborov v Spišskej Novej Vsi,
- trojnásobné udelenie Ceny MK SSR za najprogresívnejší čin v slovenskom amatérskom divadelníctve na Scénickej žatve.

Životné starosti:

Vykurovanie v skúšobných priestoroch, nedostatok 500 a 1000 W žiaroviek do reflektorov.

Životné cesty:

- 1978 — festival v Kazincbarcike - Maďarsko
- 1979 — festival vo Villachu - Rakúsko
- festival v Blagoevgrade - Bulharsko.
- 1981 — festival v Lipsku - NDR
- festival v Monte Carlo - Monaco

DIVADELNÍ SOUBOR J. HONSY
SKP ROH KAROLINKA

Bohumil Hrabal

**OSTŘE
SLEDOVANÉ
VLAKY**

středa 4. srpna
v 15.00, v 17.30 a ve 20 hodin

Slavie

Režie, scéna, hudba, kostýmy — Karel Semerád j. h.

Svítlí — Pavel Bitala, tech. pomoc

Frant. Dostál j. h.

Technická realizace scény — Josef Šarf, Josef Rasocha,
Eduard Šustek, Josef Vrážel

Představení řídí — Rostislav Šuchma

Text sleduje — Helena Rasochová

OSOBY A OBSAZENÍ:

Hrma — Josef Šarf

Hubička — Stanislav Šulák

Přednostová — Libuše Niebauerová

Přednosta — Jan Orság

Rada Zedníček — Libor Křenek

Máša — Marie Billová

Zdenička Svatá — Dana Králíková

Její matka — Marie Kučerová

Muž s kolem, leutnant — Josef Králík

Čtenář novin, voják, doprovod — Antonín Bitala

Krejčí, doktor — Jar. Šinkmajer

Sestřenka, Frau Viktoria — Marie Šustková

Pokojská — Marie Kučerová

Voják — Rostislav Šuchma

Vlaky, doprovod — Josef Šarf, R. Šuchma,

Z. Zapalač a členové souboru

SLOVO O HŘE

Už léta se snaží naše dramatická tvorba najít skutečného, víry hodného, kladného hrdinu. Ne vždy jí to však vychází.

Povětšinou se z původně zamýšleného „kladáka“ vyklube někdo jiný.

A tak se setkáváme jednou s postavou divácky nezajímavou, udivující neživotností, lidskou vypreparovaností... s postavou, které se při vši snaze nemůžeme podívat. Podíváme se snad jen krkolomně vymyšlenosti autorova pera. Není nám prostě dáno uvěřit, že onen předsobý člověk, uplácáný ze samých ctností a přetékající výřečností... představuje našeho současníka. Krátce: nejsme uchváteni, neboť jsme nebyli přesvědčeni.

A jindy jsme zaskočeni opět extrémem. Diváku... hledej pod drsnou, neomalenou, syrovou slupkou křehce jímavou duši hrdinovu. ...a tak kutáme. Odplujeme z hrdiny plásky křiklavé klackovitosti... prokousáváme se jeho neotesaností... abychom, ejhle.... narazili na holý kmínek, zbytek to celého hrdiny.

Proto nejtěžší je ta obyčejnost. To nepřitažení za vlasy. To ...ani vpravo, ani vlevo... ta neudivující střídmost. A přece...

Domníváme se, že jsme na kladného hrdinu narazili. Miloš Hrma, hlavní postava naší hry... a vůbec celé Hrabal-Nývltův Ostře sledované vlaky... se nám zjevily jako velice kladný přínos v hledání hrdinství všedního dne. Bez okázalosti, bez gest a proslovů... prostoupena láskou... zaujímá hra jediný možný postoj. A je na ní krásné, že postoj mužný...

Hra s touto přetřásanou problematikou nekalkuluje... hra... stejně jako život... je...

K. Semerád, režisér

SLOVO O SOUBORU

Divadelnictví v Karlovině má velice bohatou tradici. Jeho historie sahá až někam k roku 1892, ovšem historicky podložené materiály pocházejí z roku 1921-22. A tedy v letošním roce připravujeme oslavy šedesátého výročí vzniku souboru.

Za zmínku stojí obzvláště období kolem roku 1970, kdy vzniká v Karlovině podstatně omlazený kolektiv vedený amatérským režisérem — učitelem Janem Matyščákem. Přichází první úspěchy, vítězství ve Vysokém n. J., zájezdy do PLR a vystupování na jevištích celého okresu i kraje. Další mezník pro soubor znamená spolupráce s prof. režisérem Janem Honsou (hercem DP Gottwaldov). Po jeho tragickém odchodu (soubor nese jeho jméno v názvu) přichází další prof. režisér Alois Hajda. Soubor dále spolupracoval s Antonínem Navrátillem, hercem a učitelem LŠU v Gottwaldově a v současné době se ujal dirigentské taktovky další prof. herec z DP — Karel Semerád. Během této dvanáctileté historie se kolektiv zúčastnil celkem sedmkrát národní přehlídky ve Vysokém n. J., z toho třikrát vítězně. Jedenkrát vystupoval na Jiráskově Hronově a dvakrát vyjel do PLR. Je nositelem pamětní medaile Klementa Gottwalda a českého odznaku Za rozvoj Severomoravského kraje.

V hledání dramaturgického výrazu je pro soubor příznačné to, že nikdy nesledoval vyšlapané cesty a za svým cílem se bral vždy s vervou a odhodláním odevzdat na jevišti všechny své schopnosti a síly k co největšímu jednak osobnímu prožitku a uspokojení, ale hlavně v žádném případě nezklamát diváka, pro kterého znamená divadelní soubor Jana Honsy při KP Karlovině — pojem.

„ŠUPINA“ — DIVADELNÍ SOUBOR
MěstKS VODŇANY

Valeri Petrov
MUŠKETÝŘI
PO TŘICETI
LETECH

čtvrtek 5. srpna
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

OSOBY A OBSAZENÍ:

D'Artagnan — František Zborník
Porthos — Karel Rychtařík
Athos — Jan Hála
Aramis — Miroslav Procházka
Král — Luděk Chán
Kardinál — Jaroslav Klimeš
De Treville — Josef Čábelka
Buckingham — Jaroslav Kubeš
Jussac — Eva Mašlová
Bernajoux — Renata Veselá
Madléne — Jaroslava Šimáková
Královna — Jarmila Chánová
Paní Bonacieux — Alena Hálová
Muž — Miroslav Vlček

Technická spolupráce:

Bohumil Chán
Bohuslav Šikl
Karel Řehoř
Scéna — ing. arch. Libor Erban
Kostýmy — Jana Procházková
Texty písní — Ivo Fischer
Hudba — Petr Mandel
Překlad — Štefanka Váňová
Režie — František Zborník

SLOVO O HŘE

Mušketýrské klobouky vysoko nad sedly zpěněných koní, hroty kordů kroužících v elegantních křivkách k srdcím ohavných nepřátel a půvabných dam (oni i ony brzy padnou, ale ve způsobu je jistý nezanedbatelný rozdíl) dělové salvy u pevnosti La Rochelle...

Vzpomínáte?

Jenže co s tím harampádím dnes... Kordy do muzea, koně pod kapotu, dámy pod čepec. Mušketýři do děje-pisu.

A co s mušketýrstvím? Co s tou horkou opravdovostí a nekompromisními postoji? Pod čepec? Do muzea? Ne, přimlouváme se za ně. Tímhle divadlem se za ně přimlouváme, protože ono je nutné. Protože všichni aspoň občas potřebujeme ironicky se neusmát, když někdo dnes či zítra požádá:

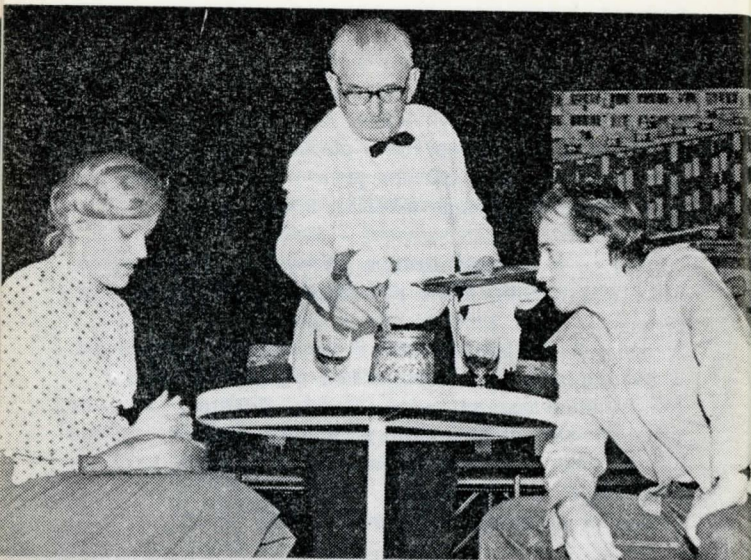
„Jeden za všechny, všichni za jednoho!“

SLOVO O SOUBORU

Divadlo Šupina, jehož zřizovatelem je Městské kulturní středisko Vodňany, pracuje od roku 1974. V roce 1978 se soubor poprvé zúčastnil Jiráskova Hronova se hrou F. Tetauera „Usměvy a kordy“. Na tomto vrcholném festivalu se pak ještě prezentoval Klicperovou aktovkou „Každý něco pro vlast“. Mezi výraznější úspěchy patří inscenace básně R. M. Rilka „Píseň o lásce a smrti“.

Šupina si během působení hledá svou divadelní tvář, kterou nachází především v komediálnosti, vycházející z lidových tradic amatérského herectví.

V posledních letech se dostalo souboru cti reprezentovat naše amatérské divadlo i na některých zahraničních přehlídkách a festivalech (MLR, PLR, Velká Británie).

„IMPULS“ — DIVADELNÍ SOUBOR DK
pracujících Vítkovic, středisko Vítkovice

A. Müller - L. Matějka

KAPKA ROSY

pátek 5. srpna
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

Režie — Alois Müller
Hudba — Ladislav Matějka
Výprava — Saša Rychecký
Kostýmní spolupráce — Hana Rychecká
Choreografie — Julie Jastřembská

OSOBY A OBSAZENÍ:

Vypravěči — Miroslava Vantuchová
— Lubomír Ivánek
— Lubomír Olík

Jirka — Libor Olma

Otec Brůna — Dušan Zakopal

Matka Brůnová — Marie Kohoutová

Babička — Růžena Franková

Strýček — Bronislav Křanovský

Jirkův svědek — Jan Černý

Vlasta — Jarmila Urbišová

Otec Trněný — Aleš Student

Matka Trněná — Eva Zakopalová

Maruška — Magda Malá

Marek — Čeněk Halša

Vlastin svědek — Vlasta Křanovská

Mírek — Michal Prouza

Karel — Jaroslav Pospíšil

Dundo — Lubomír Ivánek

Vejr — Lubomír Orlík

Zdena — Magdaléna Ožanová

Věra — Pavla Müllerová

Draha — Helena Harmadyová

Inéz — Miroslava Vantuchová

Barunka — Martina Zakopalová

Darek — Jiří Prášil

Jeho kumpáni — Gustav Donát, Josef Kořenek

Oddávající — Jilius Jeřábek

Smutný muž — Radislav Kohut

Príslušník SNB — Gustav Donát

Paní s kočárkem — Karla Šeděnková

Cíšník — Vladimír Bartoň

Technická spolupráce:

Šárka Dedková, Marie Fingerová, Ivana Glogarová,
Helena Kovaříková, Vlasta Křanovská,
Karla Šeděnková, Gusta Donát, Julius Jeřábek,
Jiří Prášil a všichni výše uvedení.

SLOVO O SOUBORU

IMPULS — divadelní soubor Domu kultury pracujících **VÍTKOVIC** patří mezi nejaktivnější kolektivy zájmové umělecké činnosti působící při tomto DKP. Za svou nepřetržitou třicetiletou činnost uvedl soubor přes 70 premiér, včetně pohádek a her pro děti.

Z nejvýznamnějších a nejznámějších to byly tituly „Nositelé řádů“, „Vrána vráně oči nevyklove“, „Tvrdohlavá žena“, „Kutnohorští havíři“ a „Ženský zákon“, se kterými se soubor zúčastnil Jiráskova Hronova.

IMPULS byl vyslán na zahraniční zájezdy do SSSR, BLR a Rakouska. V roce 1980 se zúčastnil s hrou N. V. Gogola „Ženitba“ národní přehlídky ruských a sovětských her ve Svitavách, dále pak se hrou G. Preissové „Gazdina roba“ festivalu v Napajedlích.

V současné době sehraje **IMPULS** v tzv. ochotnické sezóně v průměru 20 představení, které zhlédne více než 3 tisíce diváků dospělých i dětských.

IMPULS je nositelem plakety PV ROH a KSČ **VÍTKOVIC**, čestného odznaku SmKNV a čestného uznání ministerstva kultury ČSR.

SLOVO O HŘE

ETUDA — skladba technického rázu k účelům studijním, výjimečně též koncertním...

(Příruční slovník naučný)

„Kapka rosy“ je etuda. Etuda, napsaná pro náš soubor. Soubor, který uváděl takřka desítky let převážně hry klasického odkazu, inscenované tradičními postupy. Soubor, který právě prožívá svůj „generační problém“. Soubor, který pocítil životodárnou potřebu promluvit z jeviště v jiné tónině. Soubor, kterému udává dnes tón mládí. Bez zkušeností, ale plně nadšení. Proto je tématem této etudy mládí. Jeho lic i rub...

Etuda je skladbou ke studijním účelům, pouze výjimečně též k účelům koncertním. Zda si tuto výjimku zaslouží též „Kapka rosy“, můžete posoudit jedině vy — diváci!

Alois Müller

DIVADELNÍ SOUBOR „TYL“
KULTURNÍHO DOMU PRACUJÍCÍCH
ČELÁKOVICE

Leonid Rachmanov NEKLIDNÉ STÁŘÍ

sobota 7. srpna
v 16.30 a v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

Překlad — Karel Vondráček
Úprava a režie — František Kadeřábek
Magdalena Šrámková
Scéna — Kolektivní práce DS Tyl
Text kontroluje — Soňa Wretzelová
Technická spolupráce — Miroslav Páv,
Josef Šrámek + Alexej Tubl, Karel Kraj
Inspice — Karel Dragoun

OSOBY A OBSAZENÍ

Dmitrij Polezajev, profesor — Ladislav Lhota*)
Marja, jeho žena — Magdalena Šrámková*)
zasloužilá pracovnice kultury
Vikentij Voroblev, docent — Jiří Červinka
Michil Bočanov, student — Jiří Krátký
Kuprianov, námořník — Václav Urban

*) zasloužilý pracovník kultury

*) nositelé Zlatého odznaku J. K. Tyla.

**Premiéra dne 6. května 1982 v Kulturním domě
v Čelákovících.**

SLOVO O HŘE

Neklidné stáří napsal významný sovětský spisovatel podle skutečného příběhu světoznámého vědce K. A. Timirjazeva, který žil v letech 1843-1920. Jeho demokratické smýšlení přivedlo K. A. Timirjazeva jako jednoho z prvních významných vědeckých pracovníků na stranu sovětské vlády a ze všech sil začal již v období Velké říjnové socialistické revoluce pracovat pro novou společnost.

Spisovatel, dramatik a filmový scénárista Leonid Nikolajevič Rachmanov vystudoval leningradský elektrotechnický institut a jeho vztah k vědeckým poznatkům i k vědeckým pracovníkům byl samozřejmě součástí jeho myšlenkového, etického i estetického světa. Příběh K. A. Timirjazeva jej zaujal natolik, že po vytvoření scénáře napsal ještě na stejné téma divadelní hru. Tato skutečnost dosvědčuje závažnost, naléhavost i aktuálnost zvoleného tématu.

Dramatik vytvořil plastické typy, které i přes to, že se mohou vyžít jen na malém prostoru, mají svou vnitřní bohatou rozměrnost.

Hru jsme upravili jako komorní příběh pětasedmdesátiletého profesora, který se právě vrátil ze zahraniční cesty, kde v Cambridge dostal čestný doktorát a jeho mi-

lující ženy, i životní příběhy docenta a námořníka — to vše dokázal Rachmanov prokomponovat do zajímavého scénického tvaru, v němž cítíme atmosféru dějinných událostí revolučního roku 1917, aniž bychom s postavami opustili pokoj, v němž se odehrává děj a v němž krystalizují občanské postoje několika našich hrdinů. Hra „Neklidné stáří“ má postavy živé, s osobitým humorem, chybující i moudré, zrazující i věrné svým zásadám. V tom je hra poutavá, přitažlivá, sdělná.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor Tyl Kulturního klubu pracujících v Čelákovících byl letos již potřetí za sebou vybrán na JH.

V roce 1980 na 50. jubilem JH uvedl zdramatizovaný přepis televizní hry Jiřího Hubače „Ikarův pád“ a v roce 1981 na 51. JH se představil se hrou bří Mrštíků „Maryša“. S touto hrou, která koncem letošního června dosáhla 30. uvedení, čelákovický soubor Tyl reprezentoval české amatérské divadlo na dvou slovenských národních přehlídkách a to ve Spišské Nové Vsi a na Palárikové Rakové. Ve dnech 19. 5. - 26. 5. 1982 byl soubor pověřen reprezentací československého amatérského divadla na II. mezinárodním setkání amatérských divadelních souborů v Auersmacheru v Sársku v Německé spolkové republice. „Maryša“ byla nejlepším představením celého festivalu, kterého se zúčastnilo 14 souborů, z toho 7 souborů bylo ze zahraničí. Rovněž s velkým úspěchem se hrála „Maryša“ i v Milovicích u Střední skupiny sovětských vojsk.

Letos soubor přivezl do Hronova hru Leonida Rachmanova „Neklidné stáří“. Dramaturgie souboru je rozmanitá a náročná. Neprojevuje se jen v divadelních představeních, ale i v kulturních pásmech a agitkách. Letos na krajské přehlídce agitačních skupin v Pečkách dostaly agitky „Lidice varují“ a „Zadržte! Odzbrojte! Ani krok!“ dvě z hlavních cen.

K významným výročím letošního roku — k 65. výročí VŘSR a k 60. výročí vzniku SSSR uvádí soubor hru L. Rachmanova „Neklidné stáří“ a zdramatizovaný román Bulata Okudžavy „Šipova dobrodružství“ pod názvem „Vzestup a pád agenta Šipova“ (starodávná fraška). Tuto hru inscenuje v netradičním prostoru.

Účasti na Jiráskových Hronovech si soubor nesmírně váží, což jej zavazuje k další poctivé a svědomité práci.

52. JIRÁSKŮV HRONOV - programová brožura. - Vydal:
Organizační štáb 52. Jiráskova Hronova. - Redakce:
Václav Tichý. - Grafická úprava: Jiří Škopek. - Náklad:
1000 ks. - Vytiskly: Východočeské tiskárny, provoz 23
Hronov. - Cena 5 Kčs.
Povoleno odborem kultury VČKNV Hradec Králové pod
č. j. kult./167-82.

